

דיני תשליך בראש השנה:

- א. ביום א' דראש השנה לאחר תפלת מנחה הולכים ליד נהר או בור מים וכדו', ואומרים סדר תשליך זה שתיקן החיד"א זיע"א. ואם אין בור מים, יעשה הסדר על כלי מלא מים:
- ב. כשחל ראש השנה בשבת, אם יש עירוב - יטלטל המחזור על ידי קטן ויאמר התשליך, ואם אין עירוב, או שהולכים לתשליך מחוץ לעירוב, יעשה התשליך ביום ב' דראש השנה. ונשים אינן צריכות לעשות התשליך:
- ג. כשאומר: "ותשליך במצולות ים כל חטאתם", ינער שולי מעילו, ולא יזרקו אבנים וכדו' לבור, שהרי הם מוקצים ביום טוב:
- ד. מי שנאנס או שלא יכול היה לומר תשליך עם הציבור, יכול לאומרו אפילו ביחיד, ואפילו ביום ב' דראש השנה: (מעדני דניאל סימן תקפ"ג):

סדר תשליך

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וַי מָאן דְּאֹשְׁיִט יְדוּי
 בְּדִיקְנָא יִקְרָא עֲלָאָה דְסָבָא קְדִישָׁא טְמִירָא סְתִימָא
 דְכָלָא. דִּיקְנָא דְהֵיאַת תְּשַׁבְּחָתָא. דִּיקְנָא דְסְתִים וַיִּקְיֹד
 מְכָל תְּקוּנָוִי. דִּיקְנָא דְלָא יִדְעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין.
 דִּיקְנָא דְהֵיאַת תְּשַׁבְּחָתָא דְכָל תְּשַׁבְּחִין. דִּיקְנָא דְלָא
 הָוָה בַּר נֶשׁ נְבִיאָה וְקְדִישָׁא דִּיקְרַב לְמַחְמִי לָהּ.
 דִּיקְנָא דְהֵיאַת תְּלִיא בְּשַׁעְרוֹי עַד טְבוּרָא דְלָבָא חוּרָא
 כְּתִלְגָּא יִקְרָא דִּיקְרִין טְמִירָא דְטְמִירִין מְהִימְנוּתָא
 דְמְהִימְנוּתָא דְכָלָא. תָּאנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא דְהָאִי
 דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא דְכָלָא נְפִיק מֵאֲדָנוּי וְנַחֲתִית סַחְרָנָה
 דְפּוּמָא קְדִישָׁא וְנַחֲתִית וְסָלִיק וְחָפִי בְּתַקְרַבְתָּא סְגִי
 דְבוּסְמָא טְבָא חוּרָא דִּיקְרָא. וְנַחֲתִית בְּשַׁקּוּלָא וְחָפִי
 עַד טְבוּרָא. הוּא דִּיקְנָא יִקְרָא מְהִימְנָא שְׁלִימָא

דְּנִגְדִּין בֵּיה תִּלְת עֶשְׂר נְבִיעִין מִבוּעִין דְּמִשָּׁח רַבּוּת
טָבָא. בְּתִלְת עֶשְׂר תְּקוּנִין מִתְּתַקֵּן:

תְּקוּנָא קְדָמָא. (כּוּ אֵל כְּמוֹד בְּמִידָה א' אֵל). מִתְּתַקֵּן
שִׁעְרָא מְלַעֲיָלָא וְשִׂאֲרֵי מֵהָהוּא תְּקוּנָא דְשִׁעְרָא
רִישִׁיָּה. דְּסְלִיק בְּתְקוּנֵי לְעֵלָא מֵאוּדְנֵי וְנַחֲתֵי מִקַּמֵּי
פְּתַחא דְאֲדָנִין בְּחַד חוּטָא בְּשִׁקוּלָא טָבָא עַד רִישָׁא
דְּפוּמָא:

תְּקוּנָא תְּנִינָא. (נְשִׂא עֶזְרָא בְּמִידָה ב' רַחוּם). מִתְּתַקֵּן
שִׁעְרָא מִרִישָׁא דְּפוּמָא וְסְלִיק עַד רִישָׁא אַחְרָא
דְּפוּמָא בְּתְקוּנָא שְׂקִיל:

תְּקוּנָא תְּלִיתָא. (וְעֵבֵר עַל פְּשִׁע בְּמִידָה ג' וְחַמִּיז).
מֵאֲמַצְעִיתָא דְּתַחֲוֹת דְּהָאֵי חוּטָמָא מִתַּחֲוֹת תְּרִין
נְקֻבִין נְפִיק חַד אַרְחָא. וְשִׁעְרָא אֲתַפְּסִקְבָּהּ הוּא
אַרְחָא. וְכֹלֵי מֵהָאֵי גִיסָא וּמֵהָאֵי גִיסָא שִׁעְרָא
בְּתְקוּנָא שְׂלִים סְחַרְנִיָּה דְּהָהוּא אַרְחָא:

תְּקוּנָא רְבִיעָא. (לְשִׂאֲרֵי נַחֲלָתוֹ בְּמִידָה ד' אַרְד').
מִתְּתַקֵּן שִׁעְרָא וְנַחֲתֵי תַחֲוֹת פּוּמָא מִרִישָׁא חַדָּא
לְרִישָׁא חַדָּא בְּתְקוּנָא שְׂלִים:

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא. (לֹא הֶחְזִיק לְעַד אִפּוּ בְּמִידָה ה'
אֲפִים). תַּחֲוֹת פּוּמָא נְפִיק אַרְחָא אַחְרָא בְּשִׁקוּלָא
דְּאַרְחָא דְלְעֵלָא. וְאֵלִין תְּרִין אַרְחִין רְשִׁימִין עַל פּוּמָא
מְכָאן וּמְכָאן:

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא. (כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא בְּמִידָה ו' וְרַב
חֶסֶד). מִתְּתַקֵּן שִׁעְרָא וְסְלִיק וְנְפִיק מְלַדְע לְעֵיל
לְרִישָׁא דְּפוּמָא וְחָפִי תְּקַרְבָּתָא דְּבִסְמָא טָבָא עַד

רִישָׁא דְפּוּמָא דְלַעְלָא. וְנַחֲתִית שְׁעָרָא לְרִישָׁא דְפִתְחָא
דְאַרְחָא תַתְּאָה דְפּוּמָא:

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. (יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ בְּמִידָה ז' וְאַמֶּת).
פְּסִיק שְׁעָרָא וְאַתְחִזּוּן תְּרִין תַּפּוּחִין בְּתַקְרָבָתָא
דְבִסְמָא טָבָא שְׁפִירָן וְיָאן לְמַחְזִי. בְּגִינְהוֹן אֲתַקִּים
עַלְמָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (מְשַׁלִּי מו, טו): "בְּאֹר פְּנֵי מֶלֶךְ
חַיִּים":

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה. (יִכְבֹּשׁ עֲזַנְתִּינוּ בְּמִידָה ח' גִּצְר חֶסֶד).
נְפִיק חַד חוּטָא דְשְׁעָרֵי סוּחְרָנִי דְדִיקְנָא וְתַלְיָן
בְּשַׁקּוּלָא עַד טְבוּרָא:

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. (וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חֲטָאתֶם
בְּמִידָה ט' לְאַלְפִים). מְתַעְרִין וּמְתַעְרְבִין שְׁעָרֵי דִיקְנָא
עִם אַנּוּן שְׁעָרֵי דְתַלְיָן בְּשַׁקּוּלָא דְתַלְיָן וְלֹא נְפִיקי דָא
מִן דָּא:

תְּקוּנָא עֶשְׂרִיאָה. (תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב בְּמִידָה י' נִשְׂא
עִוִז). מְתַעְרְבִין וְנַחֲתִין שְׁעָרֵי תַחֲוֹת דִיקְנָא וְחַפִּין
בְּגִרוּנָא תַחֲוֹת דִיקְנָא:

תְּקוּנָא חַד סַר. (חֶסֶד לְאַבְרָהָם בְּמִידָה י"א וּפְשִׁע).
דְלֹא נְפִיקִין נִימָא מִן נִימָא וּמְתַשְׁעֵרָן בְּשַׁעוּרָא שְׁלִים:
תְּקוּנָא תְּרִיסַר. (אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָמִינוּ בְּמִידָה י"ב
וְחֲטָאָה). דְלֹא תַלְיָן שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא וּפּוּמָא אֲתַפְּנִי
מְכָל סְטְרוּי. וְיָאן שְׁעָרֵי סְחוּר סְחוּר לָהּ:

תְּקוּנָא תְּלִיסַר. (מִיּוֹמֵי קָדָם בְּמִידָה י"ג וְנִבְקָה). דְתַלְיָן
שְׁעָרֵי בְּתַחֲוֹת דִיקְנָא מְכָאן וּמְכָאן. בִּיקְרָא יָאָה
בִּיקְרָא שְׁפִירָא מְחַפִּין עַד טְבוּרָא. לֹא אֲתַחְזִי מְכָל

אֲנִפִּי תִקְרַבְתָּא דְּבִסְמָא. בַּד אַנּוּן תִּפּוּחִין שְׂפִירִין
חֹדְרִין דְּמִפְקִין חֵיִין לְעֵלְמָא. וּמְחִזִּין חֵדוּ לְזַעִיר אֲנִפִּין:
בְּתַלְיִסְר תִּקּוּנִין אֱלִין נִגְדִין וְנִפְקִין תַּלְיִסְר מְבוּעִין
דְּמִשַׁח רְבוּת וְנִגְדִין לְכָל אַנּוּן דְּלִתְתָּא. וְנִהְרִין
בְּהֵהוּא מִשְׁחָא. וּמִשִּׁיחִין מִהֵהוּא מִשְׁחָא דְּבְתַלְיִסְר
תִּקּוּנִין אֱלִין. בְּתַלְיִסְר תִּקּוּנִין אֱלִין אֲתַרְשִׁים דִּיקְנָא
יִקְרָא סְתִימָאָה דְּכָלָא דְּעֵתִיק דְּעֵתִיקוּן:

יגביה שני צידי הגלימה או המעיל מחציים, ויאמר "מי אל כמוך"
וגו' מילה במילה, ויכוין בליבו שהם כנגד י"ג מידות. וכשיאמר
"ותשליך" וגו', ינער הבגד לכיוון המים, ויכוין שכל המלאכים הרעים
שנבראו מכה עוונותיו, וגם המקטרג העליון, יושלכו במצולות ים
העליון דפלוני ונחש. ויחזור סדר זה ג' פעמים.

מה שמנער הבגד הוא פועל דמיוני לחיזוק הדבר שמתכוונים עליו,
כמו שנאמר בנחמיה ה, יג: "גם הוצני (פירוש בגדי) נערתי ואומרה
ככה ינער האלהים":

מִי אֵל כְּמוֹךְ אֵל נְשֵׂא עֵון רְחוּם וְעֵבֶר עַל פְּשַׁע וּזְנוּן
לְשִׂאֲרִית נְחֻלָּתוֹ, אַרְךְ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אִפּוּ אִפִּים כִּי
חָפֵץ חֶסֶד הוּא: וְרַב זֶסֶד יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ וְאִמַּת יִכְבֹּשׁ
עֲוֹנֹתֵינוּ, נוֹצֵר זֶסֶד וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם:
לְאִלְפִים תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב נוֹשֵׂא עֵון חֶסֶד לְאַבְרָהָם, וּפְשַׁע
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ וּזְטָאָה מִימֵי קָדָם וְנִקָּה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! בְּהַעֲלוֹתֵנוּ עַל לְבָבֵנוּ רַב קִצּוּרֵנוּ
בְּעִבּוּדְתֶךָ, וּבְעֵסֶק תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְקִיּוּם מִצְוֹתֶיךָ.
כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ יֵאחֲזִמוּ רָעַד. וְנִמַּס לְבָנוּ וְהָיָה לְמִים.
מֵה נִעֲנָה וּמָה נֵאמַר. כִּי הֵצֵר הַצּוּרֵר בְּחִבְרַת הַחֲמֹר
הָעֶכּוֹר הָיוּ בְּעוֹכְרֵינוּ. גַּם אֲסוּ"ר נִלְוָה עִמָּם. אֲסוּרִים
וְלִטּוּשִׁים בְּגִלְיוֹת קִשִׁים. גְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף. הָאֲמָנָם

גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ. שְׂרָצוֹנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ, וְלִשְׁקוֹד
עַל דִּלְתוֹתֶיךָ. כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאֶלֶף, בַּחֲרָנוּ.
וַיִּרְאִים וַחֲרָדִים אֲנַחְנוּ מֵאִימַת דִּינְךָ הַקְּדוֹשׁ. עַל כֵּן
בָּאנוּ אֵלֶיךָ בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ. וְנִמְיַכַת קוֹמָה. וַחֲלִישׁוֹת
חַיִל. לְהַזְכִּיר וְלַעְזוֹר רַחֲמֶיךָ:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֵל עֲלִיוֹן. מִכְּתָר בְּתִלְיֶסֶר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי.
שְׁתֵּהא שְׁעָה זוֹ עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ. וְתִהְיֶה עוֹלָה לְפָנֶיךָ
קְרִיאַת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שְׁבַפְסוּקֵי:

"מִי אֵל כָּמוֹךָ", הַמְּכַוְּנִים אֵל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
"אֵל רַחוּם וְחַנוּן" וְגו', אֲשֶׁר קָרִינוּ לְפָנֶיךָ. כְּאֵלוֹ
הַשִּׁגְנוּ כָּל הַסּוּדוֹת וְצְרוּפֵי שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים הַיּוֹצְאִים
מֵהֶם וְזוּוּגֵי מִדּוֹתֵיהֶם. אֲשֶׁר אֶחָד בְּאֶחָד יִגְשׁוּ.
לְהַמְתִּיק הַדִּינִים תִּקְיָפִים. וּבְכֵן תִּרְחַמְנוּ וְתִשְׁלִיךְ
בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְאַתָּה בְּטוֹבֶךָ תַּעְזוֹר
רַחֲמֶיךָ. וְנִהְיֶה נְקִיִּים מִכָּל טִמְאָה וְחִלָּאָה וְזוּהָמָא.
וַיַּעֲלוּ כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר נִתְפָּזְרוּ. וַיִּתְבָּרְרוּ
וַיִּתְלַבְּנוּ בְּמִדַּת טוֹבֶךָ. אַתָּה אֵל יִשׁוּעֵתְנוּ. נוֹצֵר חֶסֶד
לְאֱלֹפִים. וּבְרַב רַחֲמֶיךָ תִּתֵּן לָנוּ חַיִּים אַרוּכִים. חַיִּים
שֶׁל טוֹבָה. חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה. חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה טוֹבָה.
חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת. חַיִּים שְׁיִישׁ בָּהֶם יֵרֵאת חַטָּא.
חַיִּים שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכִלְמָה. חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכָבוֹד
לְעִבּוּדְתֶךָ. חַיִּים שְׁתֵּהא בְּנוֹ אֶהֱבֵת תּוֹרָה וַיִּרְאֵת
חַטָּא. חַיִּים שְׁתֵּמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה. זְכָרְנוּ
לְחַיִּים. מְלַךְ חֲפִץ בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסִפֵּר חַיִּים. לְמַעַנְךָ

אֱלֹהִים חַיִּים. וְקָרַע רֵעַ גֵּזֶר דִּינָנוּ. וַיִּקְרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכוּתֵינוּ:

אֵל מְלֵא רַחֲמִים! יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל בְּרָצוֹן הַכְּנַעַתָנוּ וְהַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה הַמְּתַנּוּצְצִים בָּנוּ. בְּשָׁגַם לְבַנּוּ אָטוּם סָתוּם וְחָתוּם. וְלֹא אֶתְּנוּ יוֹדַע זֶה הִיא בִּיאָה. זֶה הִיא שְׂיִבָה. מָה אֲנַחְנוּ וּמָה בָּאֵנוּ לְתַקּוֹן. רַב לְהוֹשִׁיעַ הָאֵר עֵינֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּגִדְל רַחֲמֶיךָ הַבְּטַחְתָּנוּ:

פְּתַחוּ לִי פֶתַח כְּחַדּוֹ שֶׁל מַחֲט. וְאֲנִי אֶפְתַּח לָכֶם פֶּתַח כְּפֶתַחוֹ שֶׁל אוֹלָם. וְרֵאָה כִּי אֶזְלַת יָד, וְאֶפֶס עֲצוּר וְעִזּוּב. וְאִין חוֹנֵן וְאִין מְרַחֵם זֹלָתְךָ. כִּי חֲנוּנֶיךָ הֵם חֲנוּנִים. וּמְרוֹחֲמֶיךָ הֵם מְרַחֲמִים. כְּדַכְּתִיב (שְׁמוֹת ל"ג, י"ט): "וְחִנַּתִּי אֶת אֲשֶׁר אֶחָן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחֵם":

וּבִכֵּן לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקֶרְבָּנוּ. וְרִשְׁפֵי הַתְּעוֹדְרוֹת לְבַנּוּ בְּאֶהְבֶּתְךָ וּבַתּוֹרֶתְךָ יִתְמִידוּ וְיִתְרַבּוּ בְּלִי הַפְּסֵק. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. תַּחֲלֵל שְׁנָה וּבִרְכוּתֶיהָ. וּתְזַכְּנוּ שְׂיִיָּהּ לְבַנּוּ נְכוֹן וּמְסוּד בִּיּוֹדֵינוּ. וְלֹא נִכְעַס וְלֹא נִכְעִיסְךָ. וְתִסְפִּיק בִּיּוֹדֵינוּ לְהִתְרַחֵק מִכָּל הַמַּדּוֹת הָרָעוֹת וְהָאֲסוּרוֹת, וּבִפְרֹט זִכְנוּ לְהִתְרַחֵק מֵהַגְּאוּהָ וְהַכַּעַס וְהַהֲקַפְּדָה וְכָל גְּבַה לֵב. וְנִהְיֶה מֵיֹשְׁבִים בְּדַעְתָּנוּ. וְנִכְיֵד מְעוֹט עֲרִכְנוּ. וְנִפְשֵׁנוּ כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. וְלֹא נִתְכַּעַס וְלֹא נִקְפִיד. וְנִהְיֶה אֲהָבֵי שְׁלוֹם וּמְרַבִּים שְׁלוֹם. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נַחֲסָה. וּתְזַכְּנוּ לְהִתְרַחֵק מִלְּצָנוּת. וְשִׁקָּר. וְחֲנֻפָה. וְלִשׁוֹן הָרַע וְדַבּוּר חַל בְּשִׁבְתָּ. וְכָל

דְּבוּר אָסוּר. וַיְהִיָּה רַב דְּבוּרָנוּ בַּתוֹרָה וּבִסְדֵר וְאִפֵּן
עֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ. וּתְאַזְרֵנוּ חֵיל לְשִׁמּוֹר לְפִינוּ
מִחֲסוּם מַחֲטוּא בְּלִשׁוֹנֵנוּ:

אָב הִרְחַמֵּנוּ! תֵּן בָּנוּ כַח וּבְרִיאוֹת. וְזַכְּנוּ לְהִתְרַחֵק
מִתְאַוֹת תַּעֲנוּגֵי וְהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה. וְנֹאכַל לְשִׁבַע
נַפְשֵׁנוּ. וְכֵן בְּכָל צָרְכֵינוּ. יְהִי כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם
שָׁמַיִם. וְתִזְכְּנוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים בְּעֵסֶק תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ.
וְלְהִיּוֹת בְּטַחֲוֹנֵנוּ בְּךָ תְּדִיר. וַיְהִיָּה לָנוּ לֵב שְׂמֵחַ
לְעֲבוּדָתְךָ:

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן. הַנְּשָׂמָה לְךָ וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ.
חוֹסֵה עַל עַמְּלֶךָ. וּבְכֵן יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. וְתִזְכְּנוּ
לְהַשְׁלִים תְּקוּן נַפְשֵׁנוּ רוּחַנוּ וְנִשְׁמַתְנוּ בְּגִלְגּוּל זֶה. וְלֹא
נֹאבֵד חַס וְשָׁלוֹם. וְתִשְׁפִּיעַ שְׁפַע קָדוֹשׁ עַל נַפְשֵׁנוּ
רוּחַנוּ וְנִשְׁמַתְנוּ לְהִתְמַיֵּד בְּעֲבוּדָתְךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
כְּרְצוֹנֵנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ.
וְתִזְכְּנוּ לְעֵסֶק בַּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמּוּהָ. וּלְכַוֵּן
לְאַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה. וְתִצְיֵלְנוּ מִכָּל טְעוֹת בְּהַלְכָּה
וּבַהוֹרָאָה. וְאֵל תִּצַּל מִפִּינוּ דְּבַר אֱמֶת לְעוֹלָם. וְנִהְיֶה
אֲנַחְנוּ וְצַאֲצָאֵינוּ וְצַאֲצָאֵי צַאֲצָאֵינוּ כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
שִׁמְךָ. וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתְךָ לְשִׁמּוּהָ וּמְקִימֵי מִצְוֹתֶיךָ. וְלֹא
יִמָּצֵא בָנוּ וְלֹא בְּזָרְעֵנוּ וְלֹא בְּזָרַע זָרְעֵנוּ שׁוֹם פָּגָם
וְשׁוֹם פְּסוּל. וְלֹא יִתְחַלַּל שִׁמְךָ עַל יְדֵינוּ, חַס וְשָׁלוֹם:
וְרֵאָה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה. יִרַע אֶהוּבִיךָ.
אֲבָרְהֵם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. בְּנֵיךָ בְּנֵי בְּחוּנֶיךָ.
וּבְגִלוֹתֵם וְדִלוֹתֵם וְשִׁפְלוֹתֵם וְלַחְצֵם וְדַחְקֵם. זֶה כַּמָּה

מאות שנים. קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך.
וכמה אלפים ורבבות מסרו עצמם להריגה ולשרפה
על קדשת שמך. נא גבור דורשי יחודך, כבבת
שמך. ותתמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל
הנפוצים בארבע כנפות הארץ. ובפרט על יושבי
ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזאת. ועל כל הקהל
הקדוש הזה. ותרחם עלינו ועליהם. ותצילנו ותצילם
מרעה ומרעב וממצור ומשבי ומבזה ומכל חטא.
ותשלח רפואה שלמה לכל חולי עמך ישראל. אל
נא רפא נא להם. ותקים בכל אחד מהם מקרא
שכתוב (תהלים מא, ד): "יהוה אלהינו יסעדנו על ערש דוי,
כל משכבו הפכת בחליו". והבריאים מעמך ישראל
תתמיד בריאותם שלא יחלו, חס ושלום. ותצילנו
ותציל לכל ישראל מכל נזק. ומכל צר ומשטין
ומקטרג. ומרוח רעה. ומדקדוקי עניות. ומכל מיני
פרעניות המתרגשות לבוא בעולם. ותפקד בזרע של
קימא זרע קדש לכל חשוכי בנים. והיושבות על
המשבר תוציא אותם מאפלה לאורה. ויצא הולד
בשעה טובה. ולא יארע שום צער ושום נזק לא
ליולדות ולא לילדיהן. ואל ימשל אסכרה ושדין
ורוחין וליליון לכל ילדי עמך ישראל. ותגדלם לתורתך
ולמצותיך בחיי אביהם ואמם:

ובני ישראל עמך יורדי הים. פצם והצילם מפנים
רבים מיד בני נכר. הצילם מטיט ואל יטבעו. ונצלו
משונאים וממעמקי מים. ובני ישראל ההולכים
ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב.

וְהִצִּילֵם מִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדָּרֶךְ. וְכָל הָאֲסוּרִים
בְּכָל־אֵל מֵעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הִתֵּר מֵאֲסוּרֵיהֶם וְתוֹצִיאֵם
לְרוּחָהּ. וְתָשִׁיב לְיִרְאֲתֶךָ כָּל הָאֲנוּסִים בְּיַד גֵּאִים.
וְתַחֲוֹן זְכוֹת אֲבוֹת לְהוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ. כְּתִבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. "וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל
מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדַנֶּי" (דניאל ט, יז):

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב
וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ. בְּגִלְלֵי
אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה. כּוֹנֵן בַּיִת
מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. הֲרֵאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ. שִׂמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ.
וְהַשֵּׁב שְׁכִינְתֶךָ לְתוֹכוֹ, וְהַשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדְתֶם, וְלוֹיִם
לְדוֹכְנֵם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם.
וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה יִהְוָה־יֵאֱהוּנְהִי, לְיִרְאֵה
וְלֵאֲהַבָּה אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֲמֵן כֵּן
יְהִי רְצוֹן:

כָּל-כָּלִי יוֹצֵר עָלַיךָ לֹא יִצְלָח, וְכָל לָשׁוֹן תִּקּוּם
אֶתְךָ לְמִשְׁפָּט תִּרְשִׁיעֵי, זֹאת נַחֲלַת עֲבָדֵי יְהוָה־יֵאֱהוּנְהִי
יִהְוָה־יֵאֱהוּנְהִי וְצִדְקָתֶם מֵאֵתִי נָאִם יְהוָה־יֵאֱהוּנְהִי:

(ישעיה נד, יז) לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קִדְשִׁי, כִּי
מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה יִהְוָה־יֵאֱהוּנְהִי כַּמִּים לַיָּם
מְכֻסִּים: (שם יא, ט):

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקִים קָרְאֲתֶיךָ יְהוָה־יֵאֱהוּנְהִי:
אֲדַנֶּי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי. תִּהְיִינָה אֲזַנֶּיךָ קְשִׁבוֹת. לְקוֹל
תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהִי. אֲדַנֶּי מִי יַעֲמֹד: כִּי עַמְּךָ
הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּנְרָא: קוֹיֲתִי יְהוָה־יֵאֱהוּנְהִי קוֹיֲתָהּ

נִפְשֵׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נִפְשֵׁי לְאֲדָנִי. מִשְׁמָרִים לְבִקֹּר
שְׁמָרִים לְבִקֹּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה יִתְחַנֵּן יֵאֱהוּנְהִי. כִּי עִם
יְהוָה יִתְחַנֵּן יֵאֱהוּנְהִי הַחֶסֶד. וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה
אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

רַבִּי חֲנִנְיָה בֶן עֲקֻשְׂיָא אוֹמֵר: רָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל. לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: יְהוָה יִתְחַנֵּן יֵאֱהוּנְהִי חֶפְץ לְמַעַן צְדָקוֹ,
יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

ואומרים קדיש על ישראל:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנו) בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיָּה. וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתִיָּה. וַיַּצְמַח פְּרָקְנִיָּה. וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה. (אמנו) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמנו)
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.
וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. (אמנו) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא.

דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמנו):

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
דְּעִסְקוּן בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאִתְרָא.
יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן וְלָכּוֹן חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מֵאֲרֵי שְׁמֵיָא
וְאִרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמנו):

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשִׁבְעָ וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא
וְדִפּוּאָה וְגִאָלָה וְסְלִיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמנו):

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמנו):